

**Robert Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs Ioanni Vogelio S. P. D. Eystadivm. XXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](#)

neris nimis Satyricus sum, nisi Satyre amaritudinem
condiissem TURNERI nomine. quanquam qui po-
test esse Satyricus apud VV E L S E R V M, qui audiens
non audit? de testimonio legendi libros bareuos,
quam vellem esse curatum? Nuncius apud vos est, erit
humanitatis tuae vrgere, ut quam mibi fecit copiam,
sanciat chirographo. legistin' illas P. Campiani ratio-
nes? quam pressæ? quam solidæ? quam latina? nihil
vidi hoc in genere elegantius. puto planè hunc libel-
lum, tanquam illum Vincentij commentariolum, fo-
re posteritati gemmam. VVi cackerus nugatur con-
tra eum, sed audio etiam esse, qui responderit huic nu-
gatori. Quis hic homo est? Anglus? Gallus? vindicta re-
gula? solutus regula? exemplar est apud Reuerendum
Societatis Iesu Rectorem, vide, & dic, sodés, quid quo-
modo responderit. Zindecccherus tabellarius iste ma-
nebit apud vos, inspice semel, &, si potes, tanquam
Phidiæ signum, proba semper. Poëta est, Musicus est,
Philosophus est, literis reliquis probe tinctus est: uno
verbo, meus est, hoc satis ad commendationem apud
te. Vale. Ingolstadij.

ROBERTVS TURNERVS
IOANNI VOGELIO S. P. D.

E R S T A D I V M .

X X I V .

vii

VS
Vū

Vis dicam? Eystadij viuere, suauitas est. hem, tantum? etiam felicitas est. meministi, sed quid meministi historiarum, quanto studio legerant sylvas Heremitæ, montes Monachi, Poëtae fontes: sed hoc si meministi, id etiam meministi, quām illi fuerint infelices, quod in Eystadium non incurrerint. nam vna Eystadium poterat suppeditare & Hæremitis sylvas tam scitè frondescentes, & Monachis montes tam pulchre vastos, & Poëtae fontes tam suauiter scaturientes, ut si Eystadianos agros vidissent, facile contempserent Elysios. quānquam non tam illorum infelicitas est, quām nostra miseria. nam si quid sylva Hæremitam, mons Monachum, fons Poëtam poliat aut deliniat, alios stupuisse Paulos, Bernardos, Virgilios, illi si Eystadianum vel agrum coluisserent, vel hausissent aëra. quid si gustassent vinum? quid si vidissent illam Ecclesiæ formam? quid si secuti fuissent illam Episcopi nostri præscriptionem? planè fuissent miracula naturæ. unde certè gratulor tibi (mi V O G E L I) hanc rerum agrique fœlicitatem, sed ita gratulor, vt ex verbis facile video me posse eam cuius inuidere, præterquām tibi. quippe cùm mihi sis alter idem, quemadmodum mea miseria tua suavitati aspergit aliquid amaritudinis, sic tua felicitas Eystadiana mea miseria plurimum adferet dulcedinis. quid multa? amo V O G E L I V M sincerius, quām vt illi possim inuidere summa: nisi optare, ve hac mihi summa tecum sint communia, id fortasse sit inui-

inuidere. sed inuidia non est, amor est, qui quid vul-
coniungi arctius, eò agrius fert se separari minimo in-
teruallo. satis querela. Si nos non possit capere duos
vna domus, capiet sane vnum cœlum. Hoc contendet u
concionando; ego pugnabo scribendo. nam quicquid
fremit infernus, volo esse cœlicola, & cum VOGELIO
cœlicola. Vale. ama, ora. Ingolstadij.

ROBERTVS TVRNERVS
GREGORIO STOBÆO THEOLOGO, AC
Reuerendissimo Archiepiscopo Salisbur-
gensi à Consiliis, &c. S. P. D.

SALISBVRGAM.

XXV.

Dederas Beruitio ad me literas, amabam tuu-
oderam querelas. quereris me tacere, contrafi-
dem, præter officium. quid hoc mulieris est in tanto
viro? si eliciisses literas amanter, amassem amorem; si
excitasses ad scribendum exemplo, exemplum suisse
persecutus. sed innocentiam meam ream facere vio-
latæ amicitiae, proditi officij, habet certè nec amicitia,
nec officij speciem. viden' quid accusem, quantum ac-
cusem? non fero notam, quam aspergis. nam ego si quis
hominum, colo amicitiam vel magnorum paruum,
vel paruorum magnam. tu id viderer, tetigeras Ro-
me, quem tuli & præsentem in oculis, & absentem in
medul-